

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ
ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ**

**ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
78 НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
ВИКЛАДАЧІВ АКАДЕМІЇ**

Одеса 2018

Наукове видання

Збірник тез доповідей 78 наукової конференції викладачів академії
23 – 27 квітня 2018 р.

Матеріали, занесені до збірника, друкуються за авторськими оригіналами.
За достовірність інформації відповідає автор публікації.

Рекомендовано до друку та розповсюдження в мережі Internet Вченою радою
Одеської національної академії харчових технологій,
протокол № 12 від 24.04.2018 р.

Під загальною редакцією Заслуженого діяча науки і техніки України,
Лауреата Державної премії України в галузі науки і техніки,
д-ра техн. наук, професора Б.В. Єгорова

Укладач Т.Л. Дьяченко

Редакційна колегія

Голова Єгоров Б.В., д.т.н., професор

Заступник голови Поварова Н.М., к.т.н., доцент

Члени колегії:

Амбарцумянц Р.В., д-р техн. наук, професор

Безусов А.Т., д-р техн. наук, професор

Бурдо О.Г., д.т.н., професор

Віннікова Л.Г., д-р техн. наук, професор

Волков В.Е., д.т.н., професор

Гапонюк О.І., д.т.н., професор

Жигунов Д.О., д.т.н., доцент

Іоргачова К.Г., д.т.н., професор

Капрельянц Л.В., д.т.н., професор

Коваленко О.О., д.т.н., ст.н.с.

Косой Б.В., д.т.н., професор

Крусір Г.В., д-р техн. наук, професор

Мардар М.Р., д.т.н., професор

Мілованов В.І., д-р техн. наук, професор

Осипова Л.А., д-р техн. наук, доцент

Павлов О.І., д.е.н., професор

Плотніков В.М., д-р техн. наук, доцент

Станкевич Г.М., д.т.н., професор,

Савенко І.І., д.е.н., професор,

Тележенко Л.М., д-р техн. наук, професор

Ткаченко Н.А., д.т.н., професор,

Ткаченко О.Б., д.т.н., професор

Хобін В.А., д.т.н., професор,

Хмельнюк М.Г., д.т.н., професор

Черно Н.К., д.т.н., професор

не було місця у новій радянській дійсності. До речі, згадуваний вище О. Шумський, як голова одеського губревкому, ставив свій підпис на документах, які ставали нормативним забезпеченням проведення «кампанії походу на куркуля» у Одеській губернії, наслідком якої мала стати «ліквідація куркульства як класу». У цій ліквідації ОГНК разом з фронтовими та тилловими військовими частинами, зі 63-ю Московською бригадою ВОХРу відводилась основна роль. Для цього було створено повітові надзвичайні комісії, які мали на місцях чинити розправу над куркулями. Отже, з 1920 р. тавро «куркуль» він же «бандит» стало фатальним для українського селянства. Як писав згодом Юрій Яновський у післямові до «Чотирьох шабель», його колосальне завдання, як письменника, полягало у тому, щоб «показати як пролетаризувалося 25-ти мільйонне селянство 30-ти мільйонної нації». Тепер же доводиться долати наслідки цієї пролетаризації. За роки незалежності безліч разів згадувалися відсотки світових запасів чорноземів, якими багата українська земля. І дуже мало згадувалось про відсотки господарів, власників землі. Якщо говорити про наближення моделі української історичної пам'яті до європейської моделі, то «необхідно свідомо визнавати множинність різних пам'ятей як певну суспільну норму». Це тим більш актуально, тому що в Одесі вже стало нормою наголошувати на тому, що Одещина багатонаціональний край. Прикладом такої множинності пам'ятей може слугувати історія знищення способу життя та культури землеробства у німецьких колоніях. Сто років тому невід'ємним елементом ландшафту, скажімо, Одеського повіту були поселення німців-колоністів. Ще й нині у багатьох селах збереглися житлові та господарські споруди, у яких жили та господарювали німці-колоністи. Споруди збереглися, а от культуру ведення сільського господарства, з її соціальною складовою: лікарнями, школами, читальнями, електростанцією як у Люстдорфі, з її повагою до приватної власності вже втрачено назавжди. До речі, вже згадуваний інспектор Приходько звітував, що німці, українці та болгари, хто в колоніях, хто на хуторах створили найбільше господарств з високою культурою землеробства. Якщо в середньому врожайність з десятини складала 50 пудів, то в цих господарствах вона сягала 200-250 пудів. Відповідно німці-колоністи становили велику загрозу для більшовицької влади, вона їм не могла нічого дати, тільки – забрати. Що вона й зробила. А у 1920 р. ОГНК регулярно приймала рішення про розстріл учасників Придністровського повстання 1919 р., де переважали особи з німецькими прізвищами. У тому ж 1920 р. ця влада основні сили кинула до Одеського повіту, до всього було задіяно систему заручників. Німці, цінуючи не тільки право власності, а й людське життя, виконали план розкладки на 100 %. У той час як, скажімо, у Балтському повіті цей план було виконано лише на 9 %. Цей показник означає, що на всі повіти не вистачало військової сили.

Таким чином, наведені приклади беззаперечно засвідчують необхідність проведення давно назрілих процесів декомунізації, без яких є неможливим повноцінне функціонування історичної пам'яті українського народу.

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ УКЛАДЕННЯ ТРУДОВОГО ДОГОВОРУ В ПРОЕКТІ ТРУДОВОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ

**Самокиш В.П., к-т юрид. наук, ст. викл.
Одеська національна академія харчових технологій**

Конституція України закріпила право кожного громадянина на працю, що включає можливість заробляти собі на життя працею, яку особа вільно обирає або на яку вільно погоджується (ст. 43 Конституції України). Реалізація такого конституційного людини і громадянина здійснюється шляхом укладення трудового договору. Саме через укладення трудового договору реалізується принцип свободи праці, тобто, виникнення, зміна та припинення трудових відносин відбувається на договірному рівні між працівником та власником або уповноваженим ним органом. Укладений між працівником і власником або

уповноваженим ним органом трудовий договір як юридичний факт є підставою виникнення трудових відносин. Постійний розвиток суспільних відносин зумовлює необхідність пошуку нових засобів та способів регулювання порядку виникнення трудових відносин. Чинний КЗпП України, прийнятий ще у 1971 році, його норми є дещо архаїчними та не є адекватними вимогам часу, тому потребує дослідження правове регулювання укладення трудового договору в проекті Трудового кодексу України. Проектом ТК України пропонується новий підхід до врегулювання усіх суттєвих аспектів, що мають значення при укладенні трудового договору між працівниками і роботодавцями.

Так, відповідно до ст. 33 проекту ТК України, трудовий договір укладається в письмовій формі у двох примірниках, які мають однакову юридичну силу. Що стосується самого поняття трудового договору, то в ТК України воно чітко визначене в ст. 31, а саме: трудовий договір це – угода між працівником і роботодавцем, за якою працівник зобов'язується особистовиконувати роботу (трудова функція), визначену цією угодою, з додержанням правил внутрішнього трудового розпорядку, під керівництвом та контролем роботодавця, а роботодавець – надати працівникові роботу за цією угодою, забезпечувати безпечні й здорові умови праці, належні санітарно-побутові умови та своєчасно і в повному обсязі виплачувати заробітну плату.

На відміну від чинного КЗпП України, проект містить окрему статтю, присвячену змісту трудового договору. Згідно з цією статтею до обов'язкових умов трудового договору належать: місце роботи; час початку дії трудового договору та час початку роботи; трудова функція, яку виконуватиме працівник; оплата праці; режим роботи і відпочинку; охорона праці. У чинному КЗпП України обов'язковими умовами є лише перші чотири з перерахованих, а режим роботи і відпочинку, охорона праці не належать до таких, що частково спричинює зловживання з боку роботодавців. Тому включення їх до обов'язкових стане додатковою гарантією забезпечення трудових прав працівника. Щодо факультативних умов трудового договору то, як і в чинному Кодексі, ними є будь-які умови, які не суперечать законодавству, та на які погодились сторони цього договору. При цьому проект ТК України акцентує увагу на умови нерозголошення державної, комерційної таємниці та іншої захищеної законом інформації, що набула поширення у багатьох організаціях.

Передбачається, що якщо працівник у зв'язку з виконанням трудових обов'язків має доступ до інформації, яка визнана комерційною таємницею, то на вимогу роботодавця під час укладення трудового договору до нього може додаватися умова про нерозголошення цієї таємниці, причому на термін, який може перевищувати тривалість трудових відносин з таким працівником. Очевидно, ця норма є вимогою часу, тим не менше, наскільки вона буде реально виконуватися і чи не призведе це до зменшення прав працівника, сказати поки важко. У проекті ТК України використовуються наступні критерії класифікації трудових договорів: строк трудового договору, особливості характеру діяльності, суб'єктивний склад. Згідно із ст. 35 «Строки трудового договору» трудові договори можуть укладатися на невизначений та на визначений строк. Цією нормою передбачено традиційні види трудового договору, як і ст. 23 чинного КЗпП України.

Разом з тим, слід звернути увагу на те, що в проекті ТК України детально регламентовані порядок і умови укладення трудового договору на визначений строк (Книга друга, Глава 1). Також закріплено право працівника, з яким укладено строковий трудовий договір, на звільнення за власним бажанням і переважне право у прийнятті на роботу на новий термін, якщо роботи, які він виконував за строковим трудовим договором, будуть відновлені. У проекті ТК України вдосконалено порядок укладення трудового договору, зокрема: по-перше, ст. 32 закріплює вимоги до змісту трудового договору, в тому числі, його обов'язкові умови без яких трудовий договір не може вважатися укладеним, і додаткові умови, наявність яких не є обов'язковою. У чинному КЗпП така норма відсутня; по-друге, згідно ст. 33 трудовий договір укладається в письмовій формі у двох примірниках, які мають однакову юридичну силу. Зміни до трудового договору оформлюються аналогічним чином. На роботодавця покладається обов'язок дотримання письмової форми трудового договору з

метою забезпечення його ефективної дії та чіткого визначення прав та обов'язків сторін трудового договору, попередження виникнення трудових спорів. Згідно із ст. 24 КЗпП України трудовий договір укладається, як правило, у письмовій формі. Хоча на практиці трудовий договір укладається переважно в усній формі.

Таким чином, у порівнянні з чинним КЗпП України, проект ТК України є більш якісним за змістом, оскільки враховує вимоги часу у регулюванні укладення трудового договору.

МІЖНАРОДНІ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА РЕЖИМИ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ, СУЧАСНИЙ ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД

Осадча І.А., ст. викл.

Одеська національна академія харчових технологій

Посилення взаємозалежності економік окремих країн у ХХ столітті змусило об'єднувати сили в протидії соціально небезпечному явищу корупції. Така акумуляція зусиль в першу чергу відбувається в рамках міжнародних організацій, які сферу запобігання та протидії корупції визначають як один з пріоритетів їхньої діяльності. Фахівці різних галузей науки намагаються зрозуміти корупцію під різними кутами зору, притаманними саме тим наукам, які вони представляють.

Так, політологи вважають, що корупція – це, насамперед, обмеження свободи волі й вибору, конституційних прав громадян, що притаманне, зокрема, державам авторитарного й тоталітарного типу. Це вони пояснюють недостатністю демократизації суспільства, що призводить до збільшення чисельності «не добросесних» політиків. Фахівці у сфері управлінської діяльності зосереджують свої зусилля на винайденні рецептів для оздоровлення управлінського апарату, де, на їхню думку й криється причина цього феномену. Економісти віддають перевагу виробленню шляхів детінізації економіки, що тяжко хвора в умовах корумпованого суспільства, але при цьому необхідно сказати, що врешті решт, і сама вражена корупцією економіка виступає причиною розвитку корупційних відносин у суспільстві. Соціологи б'ють на сполох, вбачаючи в корупції всі біди соціально-культурного розвитку суспільства, нестримну деморалізацію громадськості. Юристи розглядають корупцію як відхилення від обов'язкової, нормативної поведінки та зосереджують свої зусилля на вдосконаленні законодавства таким чином, щоб протиправна поведінка виключала своє існування взагалі. Але, в решті решт кожен з цих напрямів, розвиваючись відокремлено, не має жодних шансів на подолання зазначеного ганебного явища.

Одним з перших міжнародних документів, яким засуджуються всі види корупції, включаючи хабарництво, є ухвалена 15 грудня 1975 року резолюція Генеральної Асамблеї ООН 3514 (XXX). Зазначений документ закликає уряди всіх країн вжити на національному рівні всіх необхідних заходів щодо запобігання та протидії корупції, які вони вважатимуть доцільними, включаючи законодавчі. На восьмому конгресі ООН, який відбувся в Гавані у 1990 році, ухвалено «Практичні заходи боротьби з корупцією», в яких визначаються найбільш важливі завдання для подолання корупції. А саме, уряди мають: проаналізувати адекватність свого кримінального законодавства, включаючи процесуальні норми, з тим щоб реагувати на всі види корупції; розробити адміністративні та регулятивні механізми попередження корупції; встановити процедури виявлення, розслідування та засудження корумпованих посадових осіб; розробити правові положення для конфіскації коштів та майна, набутих в результаті корупції вжити відповідних заходів по відношенню до підприємств, причетних до корупції.

З цього часу визначені завдання не змінювалися. Вони уточнювалися, деталізувалися в різних документах, прийнятих в рамках ООН. Зокрема, це: резолюція Генеральної

ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ УПРАВЛІННЯ ЗАПАСАМИ	
Мельник Ю.М.	327
ОСНОВНІ ЗАСАДИ ОЦІНКИ МАЙНА В УКРАЇНІ	
Тарасова О.В.	329
ОСОБЛИВОСТІ ВНУТРІШНЬОГО КОНТРОЛЮ НА МАЛОМУ ПІДПРИЄМСТВІ	
Стасюкова К.В., Головаченко Л.М.	331
ЕКОНОМІКО-ЕКОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ ТЕПЛОЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗА ДОПОМОГОЮ ДЖЕРЕЛ ЕНЕРГІЇ ДОВКІЛЛЯ	
Маркова Т.Д.	332
АВТОМАТИЗОВАНІ ІНФОРМАЦІЙНІ СИСТЕМИ ЯК ІНСТРУМЕНТ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ	
Пчелянська Г.Б., Пчелянський Д.П.	333

**СЕКЦІЯ «ЕКОНОМІЧНА ТЕОРІЯ ТА
ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА»**

СУЧАСНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК У СВІТЛІ ТЕОРІЇ ЦИКЛІВ М.Д. КОНДРАТЬЄВА	
Ткачук Т.І., Павленко Г.М.	334
НАПРЯМИ АКТИВІЗАЦІЇ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ РИНКУ ЗЕМЛІ В УКРАЇНІ	
Криницька О.О., Бондар К.С.	335
ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ, ЇХНЯ ХАРАКТЕРИСТИКА ТА СПОСОБИ ОТРИМАННЯ	
Руммо В.В.	337

**СЕКЦІЯ «СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНІ НАУКИ, ФІЗИЧНА
КУЛЬТУРА ТА СПОРТ»**

ПАРТНЕРСТВО УКРАЇНА – НАТО: ІСТОРІЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ	
Ангелов Г.В., Соловей А.О., Ботіка Т.С.	338
ТЕОРЕТИЧНІ ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ СУСПІЛЬСТВОМ	
Ангелов Г.В., Іванов Є.В.	339
ІСТОРИЧНІ РЕАЛІЇ МІЖКУЛЬТУРНОГО ДІАЛОГУ	
Соловей А.О., Ботіка Т.С.	341
ПОЛІТИКА НАЦИСТСЬКОЇ ДЕРЖАВИ ЩОДО СІМ'Ї	
Дмитрашко С.А.	342
ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ АВТОРСЬКОГО ПРАВА СТУДЕНТАМИ ОНАХТ, НА ПРИКЛАДІ ФАН-ТВОРЧОСТІ	
Дружкова І.С.	344
ДО ПРОБЛЕМИ ОНТОЛОГІЧНОГО СТАТУСУ МЕДІА	
Пурцхванідзе О.В.	346
СПЕЦИФІКА ПОСТНЕКЛАСИЧНОГО НАУКОВО-ТЕХНІЧНОГО ЗНАННЯ ТА ВИСОКОТЕХНОЛОГІЧНОГО ІНЖИНІРИНГУ	
Лар'яновський І.С.	348
СІМ'Я ТА ЇЇ ФУНКЦІЇ В ПРОЦЕСІ СОЦІАЛЬНОГО ВИВЧЕННЯ	
Мамроцька О.А.	350
МІСЦЕ ТА РОЛЬ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У СУЧАСНІЙ ПСИХОЛОГІЇ	
Черняк Г.А.	351
ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА КОГНІТИВНІ НАВАНТАЖЕННЯ НА ПСИХІКУ ЛЮДИНИ	
Черняк Г.А.	353
ПРОБЛЕМА ІСТОРИЧНОЇ ПАМ'ЯТІ У КОНТЕКСТІ ПРОЦЕСІВ ДЕКОМУНІЗАЦІЇ	
Шишко О.Г.	354
ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ УКЛАДЕННЯ ТРУДОВОГО ДОГОВОРУ В ПРОЕКТІ ТРУДОВОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ	
Самокиш В.П.	356
МІЖНАРОДНІ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА РЕЖИМИ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ, СУЧАСНИЙ ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД	
Осадча І.А.	358
ДЕПУТАТСЬКА НЕДОТОРКАНИСТЬ ЯК ОДНА З ОЗНАК ПРАВОВОЇ УКРАЇНИ: ІСТОРИЧНИЙ ДОСВІД ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЇЇ РЕФОРМУВАННЯ	
Орлова В.О., Жигайло П.О.	359